

3.6. ESCENÒGRAFA – LAURA CLOS

– **Qui és la Laura Clos?**

La Laura Clos, és la Closa, és una noia que té trenta anys, gairebé, i que és una apassionada per la seva feina, la escenografia, la il·luminació, l'espectacle. Viu per això, treballa per això i és així.

– **Què et va fer entrar en el món del teatre? I quan?**

Sempre m'havia agradat el món del teatre, però va ser quan vaig estar a Brussel·les, fent un Erasmus, perquè jo havia fet INEF abans, va ser quan jo descobrir dins del món teatral, el que més m'agradava era l'escenografia. Fins aquell moment, no sabia que m'agradava i què m'atreia del teatre o del espectacle. Fins que vaig dir: clar, es que l'escenografia és el que està fet per mi, fa sis o set anys.

– **Què et va fer decidir ser escenògrafa?**

Bé, una cosa escenògrafa, ho estic seguint ara. Perquè una cosa és estudiar escenografia i ser escenògraf, això també és diferent. Per tant, jo començo a ser escenògraf, quan jo ja he acabat la carrera, i realment m'estic trobant amb el món laboral i tot el que significa treballar com a escenògrafa.

– **Com t'has format en aquest àmbit?**

Doncs aquí a l'Institut del Teatre quatre anys, jo venia d'un món que era súper diferent, i sobretot et formes practicant, la gran escola és la pràctica. Jo des de que vaig entrar a l'Institut del Teatre, al primer curs, ja estava al taller fent coses, practicant, col·laborant, ajudant a no ser qui, preguntant,... i fent coses i això és el que et fa aprendre i créixer. Ara estic fent algun espectacle que no està malament, Fang i Setge, per exemple és una gran producció. Però gràcies a la meva insistència i a la meva tirar-te a la piscina, sense tenir por.

– **En quin àmbit estàs més especialitzada?**

Jo fins ara he fet molt d'espai, vull dir aquí a l'Institut del Teatre, em vaig especialitzar molt amb espai, el vestuari mai m'ha agradat massa, i aquest any he fet un màster d'il·luminació, que no és d'il·luminació teatral ni espectacular, és una mica així arquitectònica, però perquè em faltava una base bastant tècnica, que ja l'he aconseguit amb aquest màster. Aleshores, jo estic especialitzada amb espai i il·luminació, de fet jo entenc l'espai i la il·luminació com la mateixa cosa. Perquè sense la il·luminació no hi ha espai, de fet amb la llum crees l'espai, més enllà del propi espai en si. Llavors jo sempre ho he entès molt igual, i he fet aquest màster per profunditzar més amb la il·luminació. I crec que les dues disciplines que domino, començo a dominar bastant ja els dos àmbits, no sóc una súper experta, però fa tres anys que he acabat l'Institut del Teatre i em defenso bastant bé.

– **Quin seria el somni de la Closca?**

Fa dies que m'ho plantejo això, a veure a on vull arribar. A no parar d'investigar, no marxar mai les energies. A poder viure de l'escenografia, que no m'hagi de preocupar de tindre quinze treballs a l'hora, sinó fer-ne un que és l'escenografia i la il·luminació i poder viure d'això. Això és el meu somni, i també tinc moltes ganes d'obrir la ment i marxar fora d'Espanya, i veure noves tendències i noves creacions i nous llenguatges. I poder ser una

innovadora en aquest sentit aquí a Espanya, m'agradaria. Innovar, perquè crec que estem amb un moment que tot es fa avorrit, i no pot ser, el teatre no pot ser avorrit.

- **Com t'has donat a conèixer en aquest àmbit, perquè puguis haver arribat a on estàs ara?**

Jo crec que és una mica l'ambient. Un treball t'entra a un altre, i quan entres a la roda i ho fas bé, ets professional. Jo crec que és tenir moltes ganes, fer molts treballs sense cobrar, ara mateix en cobro molt pocs, és el que hi ha. I estar amb una energia, com si diguéssim, i que la gent et vegi que tens ganes, i que és fàcil treballar amb tu, que no vegi que ets una persona conflictiva per treballar.

- **Com s'inicia una escenografia?**

Depèn amb qui et trobis al davant, si és una obra, depèn de quin director. Si una cosa té l'escenografia és que cada muntatge i cada situació i cada companyia és diferent. I tu com a escenògraf, has d'estar disposat això també, que no és gens fàcil. Jo cada dia m'organitzo el dia següent.

- **Què necessites per estar inspirada a l'hora de fer un disseny escenogràfic?**

Que em motivi, jo crec que la motivació. Crec que la motivació és molt important, perquè sinó no tens ganes de treballar, no t'hi acabes posant mai, i aleshores la famosa frase del Picasso de «la inspiració ve treballant», com que estàs motivat, estàs treballant.

- **Quina és l'obra, de totes les que has fet, que t'ha sigut més complicada?**

Amb producció i complexitat, Fang i Setge amb diferencia, perquè es barreja el Teatre Professional amb el Teatre Amateur, i súper difícil barrejar aquests dos mons.

- **Tens criteris fixes a l'hora d'iniciar un disseny d'il·luminació, per tal de que es vegi el seu segell?**

No, jo crec que quan creo, creo i surt el que surt. I suposo crec que surt el que sóc jo. Però no m'obsessiono en ha de sortir el que jo vull.

– **A l'hora dels dissenys d'una escenografia, comptes amb un grup de gent o u fas tu sola?**

Fins ara ho feia sola, però ara he vist que tinc moltes cosetes a fer i necessito col·laboracions externes. Per exemple el Sergi, últimament estem treballant molt junts Fang i Setge, i altres coses, amb això del Palau Robert, també m'està ajudant. I per exemple la Tere que m'ha ajudat a fer els *ninotets*, i és la que se'n encarregarà, perquè jo no tinc temps de fer-ho. Jo crec que és important saber delegar i organitzar-te.

– **Què és el que t'ha marcar més al llarg de la teva trajectòria professional?**

No ser si ha alguna cosa, que m'ha marcat especialment, crec que de cada projecte n'aprens moltíssim. I és un constant creixement.

– **Com acostumen a ser les teves escenografies? Tens algun estil propi?**

Intento que les meves escenografies evolucionin, és a dir que evolucionin com els personatges. M'agrada que l'espai amb que s'inicia, no acabi de la mateixa manera, sinó que realment, hi hagi un recorregut, es transformi, que un mateix objecte, simbolitzi varies coses, perquè l'entenc així l'espai.

– **Quins projectes nous se't plantegen?**

Fang i Setge reposició al Teatre Victòria de Barcelona, un súper aparador amb un vidre molt gran per la campanya de Nadal, lo del Palau Robert, potser després fem les tres carrossa amb el Sergi de la Cavalcada de l'Hospitalet de Llobregat, després per l'any cabé al març una cosa al Teatre de l'abril, al maig Romeu i Julieta a l'Asseca, després ens hem presentat a un concurs que es diu Adrià Gual, que si guanyéssim seria per estrenar al juny la festival grec.

– **En quines obres has participat?**

Amb el Quim Roy, vaig estar treballant amb ell amb dos projectes a la Sala Petita, que es deien No feu bromes amb l'amor, i l'altre que es deia Fronteres. Després també he estat amb el Sebas, vam començar Fang i Setge junts i després amb un espectacle que el dirigia el Marc Rosic que es deia La dona vinguda del futur, i altres coses des de l'Institut tallers remunerats,... I segur que moltes altres coses però no m'enredorto.

– **Què és per tu l'escenografia?**

Per mi l'escenografia és una forma de vida. Per mi no tothom pot ser escenògraf en aquest món, de fet poca gent pot ser escenògraf.